

מלכים א פרק יח

- (א) ויהי ימים רבים ודבר ה' היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה:
 (ב) וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון:
 (ג) ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את ה' מאד:
 (ד) ויהי בהכרית איזבל את נביאי ה' ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים:
 (ה) ויאמר אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה:
 (ו) ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו:
 (ז) ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר **האתה זה אדני אליהו:**
 (ח) ויאמר לו **אני לך אמר לאדניך** הנה אליהו:
 (ט) ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את **עבדך** ביד אחאב להמיתני:
 (י) חי ה' אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאה:
 (יא) ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו:
 (יב) והיה אני אלך מאתך ורוח ה' ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני **ועבדך ירא את ה' מנערי:**
 (יג) הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי ה' ואחאב מנביאי ה' מאה איש חמשים חמשים איש במערה **ואכלכלם לחם ומים:**
 (יד) ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: ס
 (טו) ויאמר אליהו חי ה' צבאות אשר עמדת לפניו כי היום אראה אלו:
 (טז) **וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו:**
 (יז) ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אלו האתה זה עכר ישראל:

סנהדרין (לט):

אמר רבי יצחק: מפני מה זכה עובדיהו לנביאות - מפני שהחביא מאה נביאים במערה. שנאמר +מלכים א' י"ח+ ויהי בהכרית איזבל את נביאי ה' ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה וגו'.

עובדיה פרק א

- (א) חזון עבדיה כה אמר אדני ה' לאדום שמועה שמענו מאת ה' וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה:
 (ב) הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד:
 (ג) זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ:
 (ד) אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם ה':
 (ה) אם גנבים באו לך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות:
 (ו) איך נחפשו עשו נבעו מצפניו:
 (ז) עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתך אין תבונה בן:
 (ח) הלוא ביום ההוא נאם ה' והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו:
 (ט) וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל:
 (י) מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם:
 (יא) ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערי ירושלים ידו גורל גם אתה כאחד מהם:
 (יב) **ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו** ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה:
 (יג) אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו:
 (יד) ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה:
 (טו) כי קרוב יום ה' על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך **גמלך ישוב בראשך:**
 (טז) כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו:
 (יז) ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם:
 (יח) והיה בית יעקב **אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש** ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי ה' דבר:
 (יט) וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד:
 (כ) וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלים אשר בספרד ירשו את ערי הנגב:
 (כא) ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו **והיתה לה' המלוכה:**